

Predmet: Mitrović Radoslav i drugi – slučaj Suva Reka/Suharekë

Broj predmeta: K.V. br. 2/2006

Glavni pretres: 2.10.2008.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka Mileta Krstića

U vreme događaja svedok je bio operativni radnik za teška razbojništva u SUP-u Prizren. U vezi sa stradanjem Albanaca zna to da je jednom prilikom sa još trojicom ili četvoricom kolega, kao obezbeđenje, bio na nekom uviđaju u Suvoj Reci/ Suharekë. Okolnost da je kao operativni radnik vršio obezbeđenje uviđaja, objašnjava time da je to radio zbog raumevanja i u cilju pomoći kolegi Latifiju koji je obavljao uviđaj. Naredbu za odlazak u Suvu Reku/ Suharekë izdao je Milan Petrović, načelnik operative SUP-a Prizren, ili njegov zamenik Milivoje Milosavljević.

Uviđaj je vršen iza autobuske stanice, na Reštanskom putu, kod neke spaljene kuće. Tom uviđaju, kao dubinsko obezbeđenje, prisustvovali su i policajci OUP-a Suva Reka/ Suharekë, ali svedok nikog od njih nije poznavao. Kod te kuće pronađena su dva ili tri spaljena tela. U nastavku uviđaja ekipa je kod stolarske radionice, na Reštanskom putu, pronašla još nekoliko tela. Svi ubijeni bili su muškarci. Nakon uviđaja tela su pokupili radnici komunalnog preduzeća i svedok pretpostavlja sa su tela odvezli u bolnicu. Uviđaju nije prisustvovao lekar, a ni istražni sudija. Uviđaj su vodili inspektori za potražnu delatnost i krvne delikte Ljatifi i Ljubiša Gogić. Nije primetio da je na licu mesta bilo čaura. Nije bio prisutan kad su tela sahranjena. Uviđaju na Reštanskom putu prisustvovao je Todor Jovanović, krim.tehničar u OUP-u Suva Reka/Suharekë. Ne zna da li su pronađena tela gorela na mestu gde su pronađena, ili su tu takva doneta.

Pre uviđaja na Reštanskom putu bilo im je rečeno da na tom mestu ima stradalih lica i da je neka kuća spaljena. Nije mu bilo poznato koja su lica nastradala i kako je došlo do požara. Lice mesta uviđaja obezbeđivano je zbog mogućeg dejstava „albanskih terorista“. Ne zna da je jedno od pronađenih spaljenih tela pripadalo ženskoj osobi. Uviđaju je prisustvovalo oko pet ili šest operativnih radnika. Optuženi Nišavić nije bio na tom uviđaju i svedok misli da on nije učestvovao u akcijama službe Javne bezbednosti. Za vreme uviđaja, iz pravca albanskog groblja, ispaljeno je nekoliko hitaca.

Prisustvovao je uviđaju nakon bombardovanja kasarne u Prizrenu, tamo je bio u jutarnjim časovima i zadržao se oko dva sata i video je optuženog Radoslava Mitrovića.

Poznato mu je da je u nekom hotelu u Suvoj Reci/Suharekë bila smeštena misija OEBS-a i da je taj hotel bombardovan. Misija OEBS-a je kasnije bila smeštena u nekim albansskim kućama.

Operativni radnici SUP-a nikada, pa ni tokom rata, nisu nosili uniformu. Poznaje Milutina Miljkovića, koji je radio u SUP-u Prizren, a kasnije bio premešten u OUP Suva Reka/ Suharekë na mesto načelnika. Pre njega načelnik OUP-a u Suvoj Reci/Suharekë bio je Dobrivoje Vitošević. Poznato mu je da je tokom bombardovanja bilo iseljavanja Albanaca iz Suve Reke/ Suharekë, Peći/Pejë i Đakovice/Gjakovë i okoline tih mesta. Misli da su oni to činili po nalogu svog političkog rukovodstva.

Saslušanje svedoka Miodraga Andrejevića

Svedok je radio u fabrici *Balkan belt*. Tokom rata bio je angažovan na poslovima referenta za mobilizaciju. Do 24. 03.1999. godine, poslove referenta obavljao je u prostorijama Vojnog odseka, koji se nalazio iza zgrade opštine, u istom dvorištu. Tog dana Vojni odsek je izmešten u

zgradu gimnazije, ali su zaposleni često, skoro svakodnevno, zbog potreba posla, odlazili u stare prostorije. Prvih dana rata bilo je jake pucnjave po gradu i okolini. Nije čuo za sakupljanje tela ubijenih u Zanatskom centru. Poznavao je Jashara Berishu, a za njegovo ubistvo čuo je nakon dve nedelje. Znao je i Bujara, Sadeta, Nexhmedina i Nexhada Berishu. Ne zna šta se sa njima dogodilo. Tokom rata čuo je da je u Suvoj Reci/Suharekë bilo žrtava, ali nije znao da su oni stradali. Optuženog Miroslava Petkovića viđao je za vreme rata u maskirnoj vojnoj uniformi i bio je naoružan automatskom puškom. Negira tvrdnju svedoka Miroslava Krstića da je 26. 03. 1999. Vojni odsek bio na drugom spratu zgrade opštine, da je svedok oko podneva bio sa njim u tim prostorijama i da se tog dana u blizini čula izuzetno jaka pucanja, kao i da se sa prozora Vojnog odseka videlo da neka lica u Zanatskom centru sakupljaju tela ubijenih ljudi.

U Suvoj Reci/ Suharekë viđao je zapaljene kuće i Albance koji su u kolonama napuštali grad Nije poznavao Abudulaha Elshanija. Negira tvrdnju optuženog Radojka Repanovića da se dana 26. 03.1999. u blizini zgrade opštine u Suvoj Reci/Suharekë čula izuzetno jaka pucanja, kao i da su ljudi iz Vojnog odseka, ispred zgrade opštine bili zauzeli stav za pucanje.

Ujutru 25. 03.1999. iz svog stana otišao je na posao u zgradu gimnazije jer je s prozora video da je u tu zgradu preseljen Vojni odsek. O ubistvima i pogibijama ljudi tokom rata nije se interesovao zbog lične bezbednosti.

Na predočavanje optuženog Zorana Petkovića da prvih dana rata nije nosio uniformu, svedok je ostao pri tvdnji da ga je tokom rata viđao svakodnevno i da je uvek nosio uniformu. Dana 26. 03.1999. u Suvoj Reci/Suharekë je bilo mnogo vojske, policije i dobrovoljačkih jedinica, ali ni jedna od njih nije izvodila borbene akcije, već su se nalazile u stanju pripravnosti.

Saslušanje svedoka Živorada Jankovića

Svedok je radio u firmi *Kosovo vino*, u kancelariji u Prizrenu. Poznato mu je da je tokom noći 25. 03.1999. godine bombardovana kasarna u Prizrenu. Tom prilikom oštećen je krov njegove porodične kuće. Ujutru 26. 03.1999. otišao je da obiđe roditelje, a onda je otišao u kancelariju. Između 10:00 i 11:00 časova, nakon izlaska iz kancelarije, prolazio je pored reke i na 50 metara od stanice policije video je beli džip i vozača optuženog Radoslava Mitrovića. Kratko je porazgovarao sa njim. Mitrović nije bio u džipu, ali je ubrzo naišao Bio je vidno uznemiren zbog bombardovanja kasarne i pogibije pripadnika policije. Otišli su u kancelariju svedoka, gde su se, u razgovoru, zadržali oko 15 do 20 minuta. Mitrović je tog dana na sebi imao plavu uniformu, prsluk na kome su bile dve motorole, kačket, čizme, a bio je uredno ošišan i obrijan. Ne zna gde je Mitrović otišao nakon izlaska iz njegove kancelarije. Tokom razgovora sa svedokom, optuženi Mitrović motorolama nikoga nije zvao.

Nije mu poznato da je tokom rata u Prizrenu, Suvoj Reci/Suharekë i okolini bilo iseljavanja albanskog stanovništava, da je u okolini tih mesta bilo ikakvih masovnih ubistva i grobnica.

Ne zna da su tokom rata Albancima oduzimana i uništavana lična dokumenta. Kolone Albanaca koji se iseljavaju video je samo prilikom odlaska u Krušik/Krushik. Optuženog Mitrovića je, tokom rata viđao samo u belom džipu, a tim vozilom je uvek upravljao njegov vozač.